

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

17 март 2011 година *

По дело C-221/09

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Prim'Awla tal-Qorti Ċivili (Малта) с акт от 4 юни 2009 г., постъпил в Съда на 17 юни 2009 г., в рамките на производство по дело

AJD Tuna Ltd

срещу

Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd,

Avukat Generali,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: г-н J.N. Cunha Rodrigues, председател на състав, г-н Ал. Арабаджиев, г-н А. Rosas, г-н А. Ó Caoimh и г-жа Р. Lindh (докладчик), съдии,

* Език на производството: малтийски.

генерален адвокат: г-жа V. Trstenjak,
секретар: г-жа С. Strömholm, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 20 май 2010 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за AJD Tuna Ltd, от адв. J. Refalo и адв. R. Mastroianni, avukati,
- за малтийското правителство, от г-н S. Camilleri, в качеството на представител, подпомаган от адв. A. Buhagiar, avukat,
- за гръцкото правителство, от г-н I. Chalkias и г-жа S. Papaioannou, в качеството на представители,
- за италианското правителство, от г-жа G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от г-н F. Arena, avvocato dello Stato,
- за Съвета на Европейския съюз, от г-жа M. Sims, г-жа G. Kimberley, г-жа A. Westerhof Löfflerova и г-н M. Sammut, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-жа K. Banks, както и г-н E. Depasquale и г-н D. Nardi, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 7 септември 2010 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до валидността и тълкуването на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море (ОВ L 155, стр. 9, наричан по-нататък „Регламентът“), както и до валидността на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (ОВ L 358, стр. 59; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 6, стр. 237, наричан по-нататък „основният регламент“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между дружеството AJD Tuna Ltd (наричано по-нататък „AJD Tuna“) и *Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd* (директор по земеделие и рибарство), както и *Avukat Generali*, относно решение, с което този директор е забранил на AJD Tuna да купува или да внася червен тон в Малта за дейностите по угодяване и отглеждане, като целта на посоченото решение е прилагането на Регламента.

Правна уредба

Основният регламент

- 3 С основния регламент се прилага общата политика в областта на рибарството по отношение на опазването, управлението и експлоатацията на рибните ресурси.

- 4 Член 2 от този регламент, озаглавен „Цели“, гласи:

„1. Общата политика в областта на рибарството гарантира експлоатация на живите водни ресурси, която създава условия за необходимата устойчивост както в икономически и екологичен план, така и от социална гледна точка.

За тази цел Общността прилага подхода на предпазливостта, като приема мерки, предназначени да опазят и [съхранят] живите водни ресурси, да позволят тяхната устойчива експлоатация и да сведат до минимум отражението на риболовната дейност върху морските екосистеми. Тя има за цел постепенното прилагане на подхода за управление на риболова на основата на екосистемите. Общността се стреми да допринесе за ефикасността на риболовните дейности в икономически жизнеспособен и конкурентоспособен сектор на рибарство и аквакултури, като гарантира справедливо жизнено равнище на лицата, които извършват риболовните дейности, държейки същевременно сметка за интересите на потребителите.

2. Общата политика в областта на рибарството се основава на следните принципи на добро управление:

- а) ясно определяне на отговорностите на общностно, национално и местно равнище;
- б) процес на вземане на решения, основан на сериозни научни становища и който дава съвременни резултати;
- в) широко участие на заинтересованите лица на всички етапи на политиката, от планирането до прилагането ѝ;
- г) съвместимост с останалите политики на Общността и по-специално екологичната, социалната, регионалната политики и политиките в областта на развитието, на здравеопазването и на защитата на потребителите“.

5 Член 5 от посочения регламент, озаглавен „Планове за възстановяване“, уточнява:

„1. Съветът приема приоритетно планове за възстановяване за риболовните зони за експлоатация на запаси, чийто обем е извън сигурните биологични граници.

2. Целта на плановете за възстановяване е да осигури възстановяването на запасите до сигурните биологични граници.

[...]“.

- 6 Член 7 от същия регламент, озаглавен „Спешни мерки, приемани от Комисията“, има следния текст:

„1. В случай че съществуват доказателства за наличието на сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси или за морските екосистеми, произтичащ[а] от риболовните дейности и изискващ[а] незабавна реакция, Комисията може, в отговор на надлежно аргументирано искане от държава членка или по собствена инициатива, да определи спешни мерки за период от най-много шест месеца. Комисията може да вземе ново решение за продължаване срока на действие на спешните мерки за максимален период от нови шест месеца.

2. Държавата членка изпраща искането едновременно до Комисията, до останалите държави членки и до заинтересованите регионални консултативни съвети. Те могат да представят на Комисията писмените си забележки в срок от пет работни дни считано от датата на получаване на искането.

[...]

3. Спешните мерки влизат в сила незабавно. Те се нотифицират на държавите членки и се публикуват [...] в Официален вестник.

[...]“.

- 7 Член 20 от основния регламент, озаглавен „Разпределение на възможностите за риболов“, гласи:

„1. Съветът, който взема решение при квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията, определя ограниченията на улова и/или на риболовното усилие, разпределението на възможностите за риболов между държавите

членки, както и мерките, свързани с тези ограничения. Възможностите за риболов се разпределят между държавите членки по такъв начин, че да осигурят на всяка държава членка относителна стабилност на стопански риболов за всеки запас или риболовна зона.

2. Когато Общността определи нови възможности за риболов, Съветът взема решение за разпределението на въпросните възможности като взема предвид интересите на всяка държава членка.

3. Всяка държава членка решава за метода на разпределение на възможностите за риболов за корабите, плаващи под неин флаг, които възможности са ѝ отредени в съответствие с общностното законодателство. Държавата членка уведомява Комисията за определения метод на разпределение.

4. Съветът определя наличните възможности за риболов в общностните териториални води за трети страни и ги разпределя за всяка една от тях.

5. Държавите членки могат да разменят изцяло или частично възможностите си за риболов, които са им отредени, след уведомяване на Комисията“.

8 Член 26 от този регламент, озаглавен „Отговорност на Комисията“, предвижда:

„[...]“

2. В случай че съществуват доказателства, че правилата относно опазването, контрола, инспекцията или изпълнението на мерките, предвидени от общата политика в областта на рибарството, не се спазват и че от това може да произтече сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси или за ефикасното действие на общностната система за контрол и изпълнение [която изисква] спешни действия, Комисията уведомява писмено заинтересованата държава членка за своите заключения и определя минимален срок от петнадесет работни дни, в които държавата членка да докаже спазването от нея на правилата и да представи своите забележки. Комисията взема предвид забележките, представени от държавите членки относно всяка мярка, която Комисията може да вземе по силата на параграф 3.

3. Ако се окаже, че риболовните дейности, извършвани в определена географска зона, могат да застрашат сериозно опазването на живите водни ресурси, Комисията може да вземе превантивни мерки.

Тези мерки са пропорционални на риска от сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси.

Мерките не надвишават продължителност от три седмици. Те могат да бъдат продължени за максимален срок от шест месеца, ако това се окаже необходимо за опазването на живите водни ресурси, чрез решение, взето в съответствие с процедурата, установена в член 30, параграф 2.

Мерките се прекратяват незабавно в момента, в който Комисията прецени, че рискът е отстранен.

4. Когато се прецени, че [квотата, разпределената част или делът] на дадена държава членка са изчерпани, Комисията може да спре незабавно риболовните дейности като се основава на наличната информация.

[...]“.

Правна уредба, специфична за риболова на червен тон

Международноправна уредба

- 9 Основната цел на Международната конвенция за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (наричана по-нататък „Конвенцията за опазване на рибата тон“), подписана на 14 май 1966 г. в Рио де Жанейро (Бразилия) и влязла в сила на 21 март 1969 г., е да осигури оптималното опазване и управление на ресурсите на риба тон в Атлантическия океан, както и в прилежащите към него морета. Тази цел трябва да бъде постигната посредством засилено сътрудничество между договарящите страни, за да се запази популацията на рибата тон на равнище, което да позволи осъществяването на максимално устойчив улов за хранителни или други цели.
- 10 За тази цел договарящите страни се споразумяват да създадат комисия, наречена Международна комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (наричана по-нататък „ИССАТ“), чиято роля е да следи за постигането на целите на Конвенцията.

- 11 С Решение 86/238/ЕИО на Съвета от 9 юни 1986 г. (ОВ L 162, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 4, том 1, стр. 194) е одобрено присъединяването на Европейския съюз към Конвенцията, изменена с протокола, приложен към заключителния акт от конференцията на пълномощните представители на държавите страни по Конвенцията, подписан в Париж на 10 юли 1984 г., като присъединяването е в сила от 14 ноември 1997 г. В съответствие с член XIV, параграф 6 от Конвенцията, в редакцията му, произтичаща от посочения протокол, на тази дата Съюзът встъпва в правата и задълженията на държавите членки, които вече са страни по Конвенцията. Вследствие на това той ги замества в рамките на ICCAT.

- 12 На годишното си заседание през ноември 2006 г. ICCAT приема Препоръка 06-05 за установяване на 15-годишен план за възстановяване на запасите от червен тон (*Thunnus thynnus*) в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

- 13 За да се възстановят запасите, този план предвижда постепенно намаляване на равнището на общия допустим улов (наричан по-нататък „ТАС“ [Total Allowable Catch]) от 2007 г. до 2010 г., ограничения върху риболова в определени зони и периоди, нов минимален размер за червения тон, мерки относно спортните и любителски риболовни дейности, както и контролни мерки и изпълнение на схемата на ICCAT за съвместна международна инспекция, с цел да се гарантира ефективността на посочения план.

Правна уредба на Съюза

- 14 В съответствие с член 5 от основния регламент Съветът приема Регламент (ЕО) № 1559/2007 от 17 декември 2007 година за установяване на многогодишен план за възстановяване на ресурсите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море и за изменение на Регламент (ЕО) № 520/2007 (ОВ L 340, стр. 8).

15 Съгласно член 1 от Регламент № 1559/2007 той има за цел да определи общите правила за прилагане на многогодишен план за възстановяване на ресурсите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

16 Текстът на съображения 3 и 5 от този регламент е следният:

„(3) За да се възстановят [запасите от червен тон], планът на ИССАТ за възстановяване предвижда постепенно намаляване на равнището на общия допустим улов (ТАС) от 2007 до 2010 г., ограничения върху риболова в определени зони и периоди [...]

[...]

(5) Необходимо е, следователно, планът на ИССАТ за възстановяване да бъде въведен постоянно, посредством регламент относно установяване на план за възстановяване, както е предвидено в член 5 от [основния регламент] [...].“

17 По силата на член 3 от Регламент № 1559/2007 общият допустим улов, определен от ИССАТ по отношение на договарящите страни за запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море, е както следва: 28 500 тона през 2008 г., 27 500 тона през 2009 г., 25 500 тона през 2010 г.

18 Член 4 от този регламент уточнява:

„1. Всяка държава членка взема необходимите мерки риболовното усилие на нейните кораби и капани да бъде съразмерно на възможностите за улов на червен тон, с които държавата членка разполага в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

Всяка държава членка съставя годишен риболовен план за риболовните кораби и капани за улов на червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море. [...]

3. Годишният риболовен план определя:

- а) *inter alia*, риболовните кораби над 24 м, включени в списъка, посочен в член 12 и отпуснатата им индивидуална квота.
- б) по отношение на корабите под 24 м и капаните — поне квотата, отпусната на организации на производителите или на групи кораби, ловящи с подобен риболовен уред.

[...]“

19 Член 5, параграф 2 от посочения регламент предвижда, че риболовът на червен тон с гъргъри се забранява в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море за периода от 1 юли до 31 декември.

- 20 Член 12, параграф 1 от същия регламент предвижда, че „до 31 януари 2008 г. всяка държава членка изпраща на Комисията по електронен път списък на всички риболовни кораби, плаващи под нейния флаг, на които е разрешено да извършват активен риболов на червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море посредством издаване на специално разрешение за риболов“.
- 21 В приложение на член 20 от основния регламент Съветът приема Регламент (ЕО) № 41/2007 от 21 декември 2006 година за определяне на риболовните възможности през 2007 г. и съответните условия по отношение на някои рибни запаси и групи рибни запаси, приложими във водите на Общността, и по отношение на корабите на Общността във води, за които се изискват ограничения върху улова (ОВ L 15, 2007 г., стр. 1), както и Регламент (ЕО) № 40/2008 от 16 януари 2008 година относно установяване на възможностите за риболов за 2008 г. и свързаните с тях условия на определени рибни запаси и групи от рибни запаси, приложими във водите на Общността и за корабите на Общността във води, които подлежат на ограничения на улова (ОВ L 19, стр. 1).
- 22 С тези регламенти Съветът определя ТАС за риболовните зони и разпределя възможностите за риболов чрез квоти между държавите членки.
- 23 От приложения ID към тези регламенти е видно, че що се отнася до червения тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море, ТАС е определен в рамките на ИССАТ. ТАС за тази зона и този вид риба е определен на 29 500 тона за 2007 г. и 28 500 тона за 2008 г. Върху това количество на Общността са предоставени 9 397,70 тона за 2007 г. и 16 210,75 тона за 2008 г., разпределени почти изцяло между Република Малта, Република Гърция, Кралство Испания, Френската република, Италианската република, Република Кипър и Португалската република, като останалите държави заедно разполагат само с квота от 30 тона за 2007 г. и 60 тона за 2008 г.

- 24 Предвиденото с Регламент № 40/2008 разпределение между държавите членки е изменено впоследствие с Регламент (ЕО) № 446/2008 на Комисията от 22 май 2008 година за адаптиране на определени квоти за червен тон за 2008 година съгласно член 21, параграф 4 от Регламент (ЕИО) № 2847/93 на Съвета относно установяването на система за контрол, приложима към общата политика в областта на рибарството (ОВ L 134, стр. 11).

Регламентът

- 25 Комисията приема Регламента на основание член 7, параграф 1 от основния регламент.
- 26 Текстът на съображения 1—4, 6—8 и 10 от Регламента е следният:

„(1) Регламент [...] № 40/2008 [...] определя количеството червен тон, което може да подлежи на риболов от страна на съдове на Общността през 2008 г. в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море.

(2) Регламент [...] № 446/2008 [...] изменя количеството червен тон, което може да бъде уловено през 2008 г. в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от съдове под флага на държави от Общността.

(3) Регламент [...] № 1559/2007 [...] изисква държавите членки да уведомяват Комисията за отделните квоти, разпределяни на съдовете с дължина над 24 метра под техен флаг.

- (4) Общата политика в областта на рибарството цели осигуряване на дългосрочно надеждно развитие на сектора на рибарството посредством устойчиво използване на морските биологични ресурси въз основа на подхода на предпазливост.

[...]

- (6) Данните, с които разполага, и информацията, получена от инспекторите на Комисията по време на мисиите им във въпросните държави членки, показват, че възможностите за риболов на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море, разпределени на кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Гърция, Франция, Италия, Кипър и Малта, ще се смятат за изчерпани, считано от 16 юни 2008 г. и че възможностите за риболов на посочения рибен запас от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания, ще се смятат за изчерпани на 23 юни 2008 г.

- (7) Научният комитет на [ИССАТ] посочи свръхкапацитета на флотите като основен фактор, способен да доведе до изчерпването на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море. Свръхкапацитетът на флотите крие висок риск от риболов над допустимия лимит. Освен това капацитетът за дневен улов на един-единствен кораб с мрежа гъргър е толкова висок, че количеството позволен улов може да бъде достигнато или надхвърлено много бързо. При тези обстоятелства всяко надвишаване на допустимото ниво на улов от тези флоти ще постави сериозна заплахата пред опазването на запасите от червен тон.

- 8) [През риболовния сезон на 2008 г. за улов на червен тон] Комисията следи отблизо изпълнението на изискванията, изложени в съответните правила на Общността[,] от страна на държавите членки [...] Данните, с които разполага, и информацията, получена от инспекторите на Комисията, показват,

че въпросните държави членки не са осигурили пълно спазване на изискванията, установени с Регламент [...] № 1559/2007.

[...]

- (10) За повишаване ефективността на мерките, насочени към предотвратяване на сериозна заплаха за опазването на запасите от червен тон, от операторите от Общността следва също да се изиска да не приемат разтоварвания на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане или трансбордиране на червен тон, уловен от кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море“.

27 Членове 1—3 от този регламент гласят:

„Член 1

Считано от 16 юни 2008 г. се забранява риболовът на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Гърция, Франция, Италия, Кипър и Малта.

Считано от същата дата се забраняват също съхранението на борда, поставянето в садки за угодяване или отглеждане, трансбордирането, прехвърлянето или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от посочените съдове.

Член 2

Считано от 23 юни 2008 г. се забранява риболовът на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания.

Считано от същата дата се забраняват също съхранението на борда, поставянето в садки за угояване или отглеждане, трансбордирането, прехвърлянето или разтоварването на суша на този рибен запас, уловен от посочените съдове.

Член 3

1. Съобразно параграф 2, считано от 16 юни 2008 г., операторите на Общността няма да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угояване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър.

2. До 23 юни 2008 г. се позволява разтоварването на суша, поставянето в садки за угояване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър под флага на или регистрирани в Испания“.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 28 AJD Tuna е дружество, установено в Малта, чиято основна дейност е отглеждането и угояването на червен тон, уловен жив в Средиземно море, с цел продажбата му на търговци. Това дружество притежава две рибовъдни стопанства. Максималният капацитет за угояване на първото е 2 500 тона, а на второто — 800 тона.
- 29 След приемането на Регламента *Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd* забранява на AJD Tuna да купува и внася червен тон в Малта за целите на дейността си.
- 30 Като счита, че е в невъзможност да закупи количествата тон, на които смята, че има право, AJD Tuna предявява пред *Prim'Awla tal-Qorti Ċivili* иск за обезщетение за вредата, която твърди, че е претърпяло вследствие на посочената забрана, която според това дружество представлява злоупотреба и е незаконосъобразна и неразумна.
- 31 Според запитващата юрисдикция AJD Tuna твърди, че за 2008 г. е получило разрешение от ИССАТ да закупи 3 200 тона риба тон за своята дейност и че в резултат от това е купило посоченото количество от френски и италиански риболовци преди началото на риболовния сезон. Забраната за закупуване или внасяне в Малта се прилага не само към червения тон, уловен във водите на Съюза, но и към този, който е уловен извън тези води. Поради това AJD Tuna се оказва в невъзможност да закупи количеството червен тон, което има право да държи в своите рибовъдни стопанства.
- 32 Ето защо запитващата юрисдикция счита, че решаването на спора е обусловено от валидността на Регламента.

33 При тези обстоятелства *Prim'Awla tal- Qorti Ċivili* решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Неваиден ли е Регламент[ът], тъй като нарушава член 253 ЕО, доколкото в него не се излагат достатъчно мотиви за приемането на спешните мерки, установени [в членове 1—3 от посочения регламент], и доколкото в него не се съдържа ясна обосновка на тези мерки?

- 2) Неваиден ли е Регламент[ът], тъй като нарушава член 7, параграф 1 от [основния регламент], доколкото в неговите съображения не се установява в достатъчна степен[от една страна,] наличието на сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси или морската екосистема поради риболовната дейност[и от друга страна,] необходимостта от предприемането на незабавни действия?

- 3) Неваиден ли е Регламент[ът], доколкото приетите мерки нарушават оправданите правни очаквания на оператори от Общността като ищеца, които очаквания са основани на член 1 от Регламент [...] № 446/2008 [...] и на член 2 от [основния регламент]?

- 4) Неваиден ли е член 3 Регламент[а], тъй като с него се нарушава принципът на пропорционалност, доколкото в тази разпоредба се посочва[на първо място], че [...] операторите от Общността не могат да извършват дейност по разтоварване на суша или поставяне в садки за угояване или отглеждане, дори по отношение на риба тон, която е уловена преди това и в пълно съответствие [със същия регламент,] и [на второ място, че] операторите от Общността не могат да извършват тези дейности по отношение на риба тон, която е уловена от риболовци, чиито кораби не плават под флага на някоя

от държавите членки, изброени в член 1 от Регламент[а], дори ако тази риба тон е уловена в съответствие с квотите, определени от [ICCAT]?

- 5) Невалиден ли е Регламент[ът], тъй като с него се нарушава принципът на пропорционалност, доколкото Комисията не е установила, че мерките, които е възнамерявала да приеме, биха допринесли за възстановяването на запасите от риба тон?

- 6) Невалиден ли е Регламент[ът], тъй като приетите мерки са неразумни и въвеждат дискриминация, основана на гражданство, по смисъла на член 12 ЕО, доколкото посоченият регламент прави разграничение между плаващите под испански флаг кораби с мрежи гъргър и плаващите под гръцки, италиански, френски, кипърски и малтийски флаг кораби с мрежи гъргър и доколкото прави разграничение между тези шест държави членки и останалите държави членки?

- 7) Невалиден ли е Регламент[ът], тъй като принципът за достъп до правосъдие, прогласен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не е бил спазен, доколкото на заинтересованите лица и на държави членки не е била дадена възможност да представят своите писмени становища преди приемането на решението?

- 8) Невалиден ли е Регламент[ът], тъй като принципът на състезателност (*audi alteram partem*), като общ принцип на общностното право, не е бил спазен, доколкото на заинтересованите лица и на държави членки не е била дадена възможност да представят своите писмени становища преди приемането на решението?

- 9) Неваиден ли е член 7, параграф 2 от [основния регламент], тъй като принципът на състезателност (*audi alteram partem*), като общ принцип на общностното право, и/или принципът за достъп до правосъдие, прогласен в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, не са били спазени, и вследствие на това неваиден ли е Регламент[ът], тъй като е приет на основание на [основния регламент]?
- 10) В случай че Съдът приеме, че Регламент[ът] е валиден, трябва ли този регламент да се тълкува в смисъл, че приетите с член 3 от посочения регламент мерки също забраняват на операторите от Общността да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от плаващи под флага на трета страна кораби с мрежи гъргър?“.

По искането за организиране на събирането на доказателства и/или за възобновяване на устната фаза на производството

- ³⁴ С молба, постъпила в секретариата на 19 октомври 2010 г., Комисията иска Съдът да разпореди събирането на доказателства и/или възобновяването на устната фаза на производството съгласно членове 60 и 61 от Процедурния правилник на Съда.
- ³⁵ С молба, постъпила в секретариата на 27 октомври 2010 г., Съветът посочва, че поддържа искането на Комисията.
- ³⁶ В това отношение следва да се напомни, че Съдът може — служебно или по предложение на генералния адвокат, както и по искане на страните — да разпореди

възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 61 от своя процедурен правилник, ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните не са разисквали (вж. по-специално Решение от 26 юни 2008 г. по дело *Burda*, C-284/06, Сборник, стр. I-4571, точка 37, както и Решение от 8 септември 2009 г. по дело *Liga Portuguesa de Futebol Profissional и Bwin International*, C-42/07, Сборник, стр. I-7633, точка 31).

- 37 В подкрепа на искането Комисията излага няколко оплаквания относно протичането на устната фаза на производството, които според нея са основание Съдът да допусне събирането на доказателства и/или да разпорежи възобновяването на устната фаза, за да се изяснят фактическите обстоятелства, които са в основата на Регламента.
- 38 Преди всичко, въпреки че езикът на производството е малтийски, представителят на *AJD Tuna* е пледирал на италиански език, за което е получил разрешение от Съда, като Съветът и Комисията не са били уведомени за това разрешение.
- 39 По този въпрос следва да се напомни, че в член 29, параграф 2, буква в), втора алинея от Процедурния правилник се уточнява, че по надлежно обосновано искане на една от страните по главното производство и след като бъдат изслушани насрещната страна и генералният адвокат, за устната фаза на производството може да бъде разрешено използването на друг от езиците, посочени в параграф 1.
- 40 С писмо, постъпило в секретариата на Съда на 11 февруари 2010 г., *AJD Tuna* иска да му бъде разрешено да пледира на английски или италиански език. С решение от 14 април 2010 г., след като изслушва другите страни по главното производство и генералния адвокат, председателят на втори състав на Съда разрешава на *AJD Tuna* да пледира на италиански език. Тъй като не са страни в спора по главното производство, не е било необходимо Съветът и Комисията да бъдат уведомени за това разрешение.

- 41 Комисията посочва също, че в съдебното заседание на един от представителите ѝ, г-н Depasquale, не е дадена възможност да отговори на английски език на въпросите на Съда, въпреки че Комисията е получила разрешение нейните представители да отговарят на този език на въпросите на Съда.
- 42 С писмо, подписано от г-жа Banks, г-н Depasquale и г-н Nardi, постъпило в секретариата на Съда на 19 април 2010 г., Комисията иска Съдът да разреши на г-жа Banks и г-н Nardi да отговарят на английски език на въпросите на Съда. На 26 април 2010 г. председателят на втори състав уважава това искане.
- 43 Тъй като искането на Комисията е направено само за г-жа Banks и г-н Nardi, разрешението да отговарят на английски на въпросите на Съда не може да се отнася до г-н Depasquale, макар разрешението да е формулирано общо.
- 44 Освен това, както посочва Комисията, тъй като малтийският е майчин език на г-н Depasquale, последният не е имал затруднения да отговаря на този език на въпросите на Съда.
- 45 Що се отнася до изразената критика към съдържанието на заключението на генералния адвокат, следва да се напомни, че по силата на член 252, втора алинея ДФЕС задължение на генералния адвокат е, като действа напълно безпристрастно и независимо, да изразява в открито заседание мотивирано становище по делата, които съгласно Статута на Съда на Европейския съюз изискват неговата намеса. При изпълнението на тази задача той може, ако е необходимо, да анализира преюдициалното запитване, като го постави в контекст, по-широк от контекста, строго определен от запитващата юрисдикция или от страните в главното производство. Съдът не е обвързан нито от заключението на генералния адвокат, нито от мотивите, въз основа на които той стига до него (вж.

Решение от 11 ноември 2010 г. по дело Hogan Lovells International, C-229/09, Сборник, стр. I-11335, точка 26).

- 46 Съдът счита, че в конкретния случай разполага с всички необходими елементи, за да отговори на поставените от запитващата юрисдикция въпроси.
- 47 Поради това искането за събиране на доказателства и за възобновяване на устната фаза на производството следва да бъде отхвърлено.

По преюдициалните въпроси

По седмия, осмия и деветия въпрос

- 48 С тези въпроси, които следва да се разгледат заедно и на първо място, запитващата юрисдикция отправя запитване относно валидността на член 7 от основния регламент, въз основа на който е приет Регламентът. По-точно тази юрисдикция иска да се установи дали е невалиден член 7, параграф 2 от основния регламент, тъй като не предвижда възможност държавите членки и заинтересованите лица да представят писмени становища на Комисията, когато последната възнамерява служебно да приеме спешни мерки, предвидени в параграф 1 от посочения член 7, което представлявало нарушение на принципа на състезателност и на принципите, прогласени в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“).

- 49 Член 41 от Хартата, който според AJD Tuna е нарушен, потвърждава по-специално правото на всяко лице да бъде изслушвано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него. Следователно тази разпорежба не се отнася до процеса по изготвяне на актове с общо приложение.
- 50 От съдържанието се в член 288 ДФЕС определение е видно, че регламентът е акт с общо приложение, който е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.
- 51 Разграничителният критерий между регламент и решение трябва да се търси в това дали въпросният акт има общо приложение или не (вж. по-специално Определение от 12 юли 1993 г. по дело Гибралтар и Gibraltar Development/Съвет, C-168/93, Recueil, стр. I-4009, точка 11). Един акт има общо приложение, ако се прилага към обективно определени положения и ако поражда правни последици спрямо категории лица, предвидени общо и абстрактно (вж. по-специално Решение от 6 октомври 1982 г. по дело Alusuisse Italia/Съвет и Комисия, 307/81, Recueil, стр. 3463, точка 9).
- 52 Член 7, параграф 1 от основния регламент оправомощава Комисията да приеме мерки за преодоляване на сериозни заплахи за опазването на живите водни ресурси или за морските екосистеми, когато тези заплахи произтичат от риболовни дейности. Следователно приетите мерки засягат икономическите оператори в сектора на рибарството в дадена зона и за даден животински вид. Поради това спешната мярка не се приема в зависимост от интересите на икономическите оператори, а само с цел опазването на живите водни ресурси и морските екосистеми. По смисъла на съдебната практика, посочена в предходната точка от настоящото решение, приетите на основание посочения член 7, параграф 1

регламенти се прилагат към обективно определени положения и пораждат правни последици спрямо категории лица, предвидени общо и абстрактно.

- 53 От тези съображения следва, че член 7, параграф 2 от основния регламент не е невалиден, като не предвижда в процеса на приемане на спешните мерки, посочени в параграф 1 на този член, да се вземат становищата на операторите, които могат да бъдат засегнати от тези мерки.
- 54 Впрочем, като предвижда, че всеки, чиито права и свободи, гарантирани от правото на Съюза, са били нарушени, има право на ефективни правни средства за защита пред съд, член 47 от Хартата е още едно потвърждение на принципа на ефективна съдебна защита, който представлява общ принцип на правото на Съюза, произтичащ от общите конституционни традиции на държавите членки (вж. в този смисъл Решение от 13 март 2007 г. по дело Unibet, C-432/05, Сборник, стр. I-2271, точка 37, както и Решение от 3 септември 2008 г. по дело Kadi и Al Barakaat International Foundation/Съвет и Комисия, C-402/05 P и C-415/05 P, Сборник, стр. I-6351, точка 335).
- 55 Тъй като запитващата юрисдикция отправя въпрос към Съда не относно евентуално незачитане на правото на ефективни правни средства за защита пред съд, а относно липсата на възможност за заинтересованите страни и държавите членки да представят своите писмени становища, преди Комисията да приеме спешни мерки съгласно член 7, параграф 1 от основния регламент, член 47 не е приложим.
- 56 Ето защо на въпроси от седми до девети следва да се отговори, че при разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламента, както и тази на член 7, параграф 2 от основния регламент, по отношение на принципа на състезателност и принципа на ефективна съдебна защита.

По първия и втория въпрос

- 57 С тези въпроси, които следва да бъдат разгледани заедно, запитващата юрисдикция отправя по същество запитване до Съда дали Регламентът е съобразен със съдържашото се в член 296, параграф 2 ДФЕС изискване за мотивиране, и по-специално дали с това мотивиране се установяват в достатъчна степен условията, при които Комисията може да предприеме действия на основание член 7, параграф 1 от основния регламент.
- 58 Следва да се напомни, че съгласно постоянната съдебна практика изискваните от член 296, параграф 2 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на посочения член 296, параграф 2 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (вж. по-специално Решение от 12 декември 2002 г. по дело Белгия/Комисия C-5/01, Recueil, стр. I-11991, точка 68, Решение от 15 юли 2004 г. по дело Испания/Комисия, C-501/00, Recueil, стр. I-6717, точка 73 и Решение от 5 март 2009 г. по дело Франция/Съвет, C-479/07, точка 49).
- 59 От постоянната съдебна практика е видно също така, че обхватът на задължението за мотивиране зависи от естеството на съответния акт и че при актовете с общо приложение мотивирането може да се ограничи до посочване, от една страна, на цялостното положение, довело до приемането му, а от друга страна, на общите цели, които следва да постигне. В този контекст Съдът уточнява по-специално, че би било прекомерно да се изискват специални мотиви за всеки избор от техническо естество, ако оспореният акт разкрива основната цел на общностната институция (вж. по-специално Решение от 7 ноември 2000 г. по дело Люксембург/Парламент и Съвет, C-168/98, Recueil, стр. I-9131, точка 62, Решение от 9 септември 2003 г. по дело Kik/СХВП, C-361/01 P, Recueil, стр. I-8283,

точка 102, както и Решение от 9 септември 2004 г. по дело Испания/Комисия, С-304/01, Recueil, стр. I-7655, точка 51).

- 60 Съдът е приел също така, че предвиденото в член 296, параграф 2 ДФЕС задължение за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваването на мотивите, тъй като той спада към материалната законосъобразност на спорния акт (вж. в този смисъл Решение от 19 септември 2002 г. по дело Испания/Комисия, С-113/00, Recueil, стр. I-7601, точка 47 и Решение по дело Франция/Съвет, посочено по-горе, точка 50).
- 61 Съгласно напомнените по-горе принципи следва да се провери дали Регламентът отговаря на изискванията от член 296, параграф 2 ДФЕС условия за мотивиране.
- 62 Регламентът е приет на основание член 7, параграф 1 от основния регламент. Съгласно тази разпоредба Комисията може, по-специално служебно, да вземе спешни мерки при три условия. Необходимо е първо да съществува сериозна заплата за опазването на живите водни ресурси или за морските екосистеми. След това тази заплата трябва да произтича от риболовни дейности. Накрая следва да е необходима незабавна намеса за предотвратяване на посочената заплата.
- 63 Относно обосновката за съществуването на сериозна заплата за опазването на запасите от червен тон, в съображения 1—3 от Регламента се напомня значението на ТАС, определен за червения тон в рамките на многогодишния план за възстановяване на запасите от тази риба. Впрочем от съображение 6 от Регламента е видно, че събраната от инспекторите на Комисията информация показва, че има опасност възможностите за риболов, разпределени на кораби с мрежи гъргър, да бъдат изчерпани преди нормалното приключване на риболовния сезон. Следователно Комисията е изпълнила задължението за мотивиране на Регламента, що се отнася до съществуването на сериозна заплата за опазването

на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

- 64 По отношение на обосновката относно това, че заплахата за опазването на този запас произтича от риболовни дейности посредством кораби с мрежи гъргър, както и от последващото разтоварване на суша на тази риба при оператори от Общността, от съображение 7 от Регламента е видно, от една страна, че научният комитет на ИССАТ счита, че свръхкапацитетът на тези кораби е основният фактор, който може да доведе до изчерпването на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.
- 65 От друга страна, от съображение 8 от Регламента е видно, че информацията, с която разполага Комисията, показва, че държавите членки не са осигурили пълно спазване на изискванията, установени с Регламент № 1559/2007, чиято цел е да се постигне възстановяване на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.
- 66 В това отношение следва да се напомни, че изпълнението на задълженията, които носят държавите членки по силата на правните норми на Съюза, е императивно изискване, за да се осигури защитата на риболовните зони, опазването на морските биологични ресурси и експлоатацията им на устойчива основа и при подходящи икономически и социални условия (вж. относно неспазването на режима на квоти за риболовните сезони за 1991—1996 г. Решение от 25 април 2002 г. по дело Комисия/Франция, C-418/00 и C-419/00, Recueil, стр. I-3969, точка 57).
- 67 От тези съображения е видно, че мотивите на Регламента показват в достатъчна степен, че от риболовната дейност на кораби с мрежи гъргър, както и от последващото разтоварване на суша на червен тон при оператори от Общността, произтича сериозна заплаха за опазването на запасите от тази риба в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

- 68 Накрая, относно неотложното приемане на мерки съобразение 4 от Регламента напомня, че общата политика в областта на рибарството цели осигуряване на дългосрочно надеждно развитие на сектора на рибарството посредством устойчиво използване на морските биологични ресурси въз основа на принципа на предпазливост. Това напомняне на преследваната от Съюза цел и извода за предстоящо надвишаване на риболовните квоти, разпределени на корабите с мрежи гъргър, във всички случаи преди нормалното приключване на риболовния сезон, представляват достатъчни мотиви за неотложните действия, които Комисията трябва да предприеме в съответствие с принципа на предпазливост.
- 69 Ето защо на първия и втория въпрос следва да се отговори, че при разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламента по отношение на произтичащото от член 296, параграф 2 ДФЕС изискване за мотивиране.

По третия въпрос

- 70 С този въпрос запитващата юрисдикция отправя по същество запитване до Съда дали Регламентът е невалиден, доколкото предвидените в него мерки нарушават оправданите правни очаквания на операторите от Общността, които очаквания са основани на определянето на риболовни квоти за червен тон по специално в Регламент № 446/2008.
- 71 Следва да се напомни, че правото да се иска защита на оправданите правни очаквания се предоставя на всяко лице, намиращо се в положение, при което администрацията на Общността е породила у него основателни надежди (вж. в този смисъл Решение от 11 март 1987 г. по дело Van den Bergh en Jurgens и Van Dijk Food Products (Lopik)/ЕИО, 265/85, Recueil, стр. 1155, точка 44, като и от 15 юли 2004 г. по дело Di Lenardo и Dilexport, C-37/02 и C-38/02, Recueil, стр. I-6911, точка 70).

72 Уверения, които могат да породят такива надежди, независимо от формата, в която са предадени, са конкретните, безусловни и непротиворечиви сведения, произтичащи от оправомощени и достоверни източници (вж. Решение от 16 септември 2010 г. по дело Thüringen Porzellan/Комисия, C-537/08 P, Сборник, стр. I-12917, точка 63). За разлика от това никой не може да се позовава на нарушение на този принцип при липсата на конкретни уверения от страна на администрацията (вж. Решение от 22 юни 2006 г. по дело Белгия и Forum 187/Комисия, C-182/03 и C-217/03, Recueil, стр. I-5479, точка 147, както и Решение от 25 октомври 2007 г. по дело Komninou и др./Комисия, C-167/06 P, точка 63).

73 Също така, когато един предпазлив и съобразителен икономически оператор е в състояние да предвиди приемането на общностна мярка, която може да засегне неговите интереси, той не може да се позовава на този принцип, ако тази мярка бъде приета (вж. посочените по-горе Решение по дело Van den Bergh en Jurgens и Van Dijk Food Products (Lopik)/ЕИО, точка 44 и Решение по дело Белгия Forum 187/Комисия, точка 147).

74 Както правилно отбелязва Комисията, операторите от Общността не са получили каквото и да било уверение от нейна страна, че ще им бъде доставено цялото количество червен тон, за което са сключили договори с риболовците.

75 Впрочем възможността да се приемат мерки, вследствие на които риболовният сезон да приключи преди обичайната за това дата, е предвидена по-специално в член 7, параграф 1 и член 26, параграф 4 от основния регламент. Операторите от Общността, чиято дейност се състои в закупуването на червен тон за угояване и отглеждане, не могат да се позовават на правото да искат защита на оправданите правни очаквания, тъй като са в състояние на предвидят приемането на подобни мерки.

- 76 Ето защо на третия въпрос следва да се отговори, че при разглеждането на поставения въпрос не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламента по отношение на принципа на защита на оправданите правни очаквания.

По четвъртия и петия въпрос

- 77 С тези въпроси запитващата юрисдикция отправя по същество запитване до Съда дали Регламентът противоречи на принципа на пропорционалност, доколкото предвижда, считано от определена дата, забрана за операторите от Общността да приемат разтоварването на суша и поставянето в садки за угодяване или отглеждане на червен тон, дори когато същата риба е уловена преди тази дата или от кораби, плаващи под флага на трети държави. Запитващата юрисдикция отправя запитване и дали чрез приетите въз основа на Регламента мерки е възможно да се постигне целта за възстановяване на запасите от червен тон.
- 78 Относно датата на улавяне на червения тон, за който се отнася забраната за разтоварване на суша, следва да се посочи, че от съображение 10 от Регламента е видно, че забраната за операторите от Общността да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър, е наложена за да се повиши ефективността на мерките за забрана на риболова и следователно само ги допълва. Поради това, с оглед на членове 1 и 2 от Регламента, член 3 от него следва да се тълкува в смисъл, че наложената на операторите забрана не се отнася до червения тон, уловен преди 16 юни 2008 г. или 23 юни 2008 г., в зависимост от флага, под който плава корабът, независимо от датата на разтоварването на рибата на суша.

- 79 Освен това следва да се напомни, че принципът на пропорционалност, който е част от общите принципи на правото на Съюза, изисква със средствата, използвани от общностна разпорежба, да е възможно да се осъществи набелязаната цел и те да не надхвърлят необходимото за постигането ѝ (вж. в този смисъл Решение от 14 декември 2004 г. по дело *Swedish Match*, C-210/03, Recueil, стр. I-11893, точка 47, както и Решение от 7 юли 2009 г. по дело *S.P.C.M.* и др., C-558/07, Сборник, стр. I-5783, точка 41).
- 80 Съгласно постоянната съдебна практика законодателят на Съюза разполага в областта на селското стопанство, включително рибарството, с широко право на преценка, което съответства на политическите отговорности, възложени му от членове 40—43 ДФЕС. Вследствие на това съдебният контрол трябва да се ограничи до проверка дали разглежданата мярка не е опорочена от явна грешка или от злоупотреба с власт или дали въпросният орган явно не е надхвърлил границите на своето право на преценка (вж. в този смисъл Решение от 12 юли 2001 г. по дело *Jippes* и др., C-189/01, Recueil, стр. I-5689, точка 80, Решение от 9 септември 2004 г. по дело *Испания/Комисия*, посочено по-горе, точка 23 и Решение от 23 март 2006 г. по дело *Unitymark* и *North Sea Fishermen's Organisation*, C-535/03, Recueil, стр. I-2689, точка 55).
- 81 Що се отнася до съдебния контрол върху условията за прилагането на този принцип, предвид широкото право на преценка, с което разполага законодателят на Съюза в областта на общата селскостопанска политика, включително рибарството, единствено явно неподходящият характер на приета в тази област мярка с оглед на целта, която компетентната институция възнамерява да постигне, може да засегне законосъобразността на подобна мярка (вж. в този смисъл Решение по дело *Unitymark* и *North Sea Fishermen's Organisation*, посочено по-горе, точка 57 и посочената съдебна практика).
- 82 При това положение Съдът следва да провери дали е явно неподходяща наложената на операторите от Общността забрана да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане или трансбордирането

във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен след 16 или 23 юни 2008 г. в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море от кораби с мрежи гъргър.

- 83 Като е приел Регламент № 1559/2007, Съветът е имал за цел приложи препоръчания от ИССАТ план за възстановяване на червения тон. Както е посочено в съображение 3 от този регламент, това възстановяване трябва да се извърши чрез постепенно намаляване на ТАС. Последният, чието количество е посочено в член 3 от този регламент, се разпределя между Съюза и другите договарящи страни при ИССАТ. Следователно спазването на квотите, предоставени на държавите членки, е необходимо за осъществяването на целта за възстановяване на запасите от червен тон. Ето защо мерките за забрана на риболова, приети от Комисията в Регламента, с мотива че изчерпването на квотите е предстоящо, не са явно неподходящи.
- 84 Също така наложената на операторите от Общността забрана да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угояване или отглеждане или трансбордирането във водите или пристанищата на Общността на червен тон, уловен след 16 или 23 юни 2008 г., независимо от флага, под който плава корабът с мрежи гъргър, уловил рибата, не е явно неподходяща, доколкото позволява да се постигне целта за спазване на ТАС, намаляването на който ще даде възможност за възстановяване, след определено време, на запасите на червен тон.
- 85 Ето защо на четвъртия и петия въпрос следва да се отговори, че при разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламента по отношение на принципа на пропорционалност.

По шестия въпрос

- 86 С този въпрос запитващата юрисдикция отправя по същество запитване до Съда дали Регламентът е невалиден, тъй като прави разграничение, от една страна, между плаващите под испански флаг или регистрирани в тази държава членка кораби с мрежи гъргър (наричани по-нататък „испанските кораби“) и тези, които плават под малтийски, гръцки, френски, италиански, както и кипърски флаг и са регистрирани в тези държави членки (наричани по-нататък „другите кораби“), и от друга страна, доколкото прави разграничение между тези шест държави членки и другите държави членки и вследствие на това въвежда дискриминация, основана на гражданство в нарушение на член 12 ЕО.
- 87 Следва да се уточни, че Регламентът се отнася само до корабите с мрежи гъргър, които извършват риболов на червен тон, а не до риболова на червен тон с други средства, по-специално непромишления риболов.
- 88 Спазването на принципа на недопускане на дискриминация изисква да не се третират по различен начин сходни положения и да не се третират еднакво различни положения, освен ако такава разлика в третирането не е обективно обоснована (вж. по-специално Решение от 17 октомври 1995 г. по дело *Fishermen's Organisations* и др., C-44/94, Recueil, стр. I-3115, точка 46, Решение от 30 март 2006 г. по дело *Испания/Съвет*, C-87/03 и C-100/03, Recueil, стр. I-2915, точка 48 и Решение от 8 ноември 2007 г. по дело *Испания/Съвет*, C-141/05, Сборник, стр. I-9485, точка 40).
- 89 В началото следва да се отбележи, че държавите членки, които не са посочени в Регламента, са в различно положение от другите държави членки. Всъщност за 2008 г. нито един кораб с мрежи гъргър, плаващ под флага на непосочена в Регламента държава членка, не е имал разрешение съгласно член 12, параграф 1 от Регламент № 1559/2007 за риболов на червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.

- 90 Относно посочените в Регламента държави членки Комисията дава разрешение на испанските кораби да извършват риболов на червен тон в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина, и в Средиземно море, да съхраняват рибата на борда, да я поставят в садки за угояване или отглеждане, да я трансбордират, прехвърлят или разтоварват на суша до 23 юни 2008 г., докато тези дейности са забранени за другите кораби, считано от 16 юни 2008 г.
- 91 Със същия регламент Комисията дава разрешение на операторите от Общността да приемат разтоварването на суша и поставянето в садки за угояване или отглеждане, както и трансбордирането на червен тон, уловен в тази зона до 23 юни 2008 г. от испанските кораби, докато тези дейности са забранени, що се отнася до червения тон, уловен от другите кораби след 16 юни 2008 г.
- 92 Следователно с Регламента се третираат различно тези две категории кораби в зависимост от флага, под който плават, или държавата, в която са регистрирани, както и операторите от Общността според това дали са имали търговски отношения с испанските кораби. Следва да се провери дали съществуват обективни причини, обосноваващи тази разлика в третирането.
- 93 Следва да се напомни, че елементите, които характеризират различните положения и сходния им характер, трябва по-специално да бъдат определени и преценени с оглед на предмета и целта на акта на Съюза, който установява разглежданото различие (вж. по аналогия Решение от 16 декември 2008 г. по дело *Arcelor Atlantique et Lorraine* и др., C-127/07, Сборник, стр. I-9895, точка 26, както и Решение от 18 ноември 2010 г. по дело *Kleist*, C-356/09, Сборник, стр. I-11939, точка 34).

- 94 Регламентът е приет на основание член 7, параграф 1 от основния регламент. Съгласно тази разпоредба, напомнена в точка 62 от настоящото решение, Комисията може, по-специално служебно, да вземе спешни мерки при три условия. Необходимо е първо да съществува сериозна заплаха за опазването на живите водни ресурси или за морските екосистеми. След това тази заплаха трябва да произтича от риболовни дейности. Накрая следва да е необходима незабавна намеса за предотвратяване на посочената заплаха. Относно последното условие в текста на член 7, параграф 3 от основния регламент се уточнява, че тези спешни мерки влизат в сила незабавно.
- 95 Следователно, когато предприема действия на основание член 7, параграф 1 от основния регламент, Комисията прилага в съответствие с член 2, параграф 1 от този регламент „подхода на предпазливостта, като приема мерки, предназначени да опазят и [съхранят] живите водни ресурси“, което представлява съгласно тази разпоредба средство, годно да постигне целите, които поставя общата политика в областта на рибарството.
- 96 Също така при прилагането на мерките, приети на основание член 7 от основния регламент, разлика в третирането може да бъде обоснована, ако дава по-добра възможност да се постигнат целите, свързани с опазването на живите водни ресурси или със защитата на морските екосистеми.
- 97 Относно Регламента Комисията счита, че съществува сериозна заплаха за опазването на запасите от червен тон в посочената в Регламента морска зона и че тази заплаха произтича от риболовни дейности на кораби с мрежи гъргър. Всъщност от съображение 7 от посочения регламент следва, от една страна, че флотите на корабите с мрежи гъргър имат свръхкапацитет, и от друга страна, че

капацитетът за улов на всеки кораб е толкова висок, че ТАС може много бързо да бъде достигнато или дори надхвърлено.

- 98 За да обоснове разликата по отношение на датата на влизане в сила на забраната за испанските кораби, Комисията твърди, че предвид малкия им брой за тези кораби не е съществувала опасност да надхвърлят преди 23 юни 2008 г. предоставената им квота за улов, докато тази опасност е съществувала, считано от 16 юни 2008 г., за другите кораби, предвид големия им брой.
- 99 Както правилно посочва Комисията, тя не е забранила риболовните дейности по отношение на червения тон на основание член 26, параграф 4 от основния регламент, тъй като подобна мярка предполага да е изчерпана квотата, предоставена на държава членка, а настоящият случай не е такъв. Преследваната цел е само да се преустанови определен вид риболов, а именно риболовът с кораби с мрежи гъргър, въпреки че предоставената на държавите членки квота все още не е била достигната.
- 100 Предвид представените пред Съда обяснения не е видно наличието на обективни разлики между корабите с мрежи гъргър в зависимост от флага, под който плават, или държавата членка, в която са регистрирани, що се отнася до капацитета им за улов на червен тон и до последиците по отношение на изчерпването на запасите от тази риба. В това отношение не е доказано, нито дори поддържано, че испанските кораби с мрежи гъргър са различни от другите кораби, посочени в Регламента.
- 101 Ето защо, макар Комисията да поддържа, че не е приела мерките за забрана поради опасност от изчерпване на квотите, предоставени на държавите членки, се налага изводът, че отлагането за 23 юни 2008 г. на влизането в сила на мерките за

забрана по отношение на испанските кораби се основава само на опасността от изчерпване на квотите, при все че става въпрос само за квотите, предоставени на тези кораби. Следователно разликата в третирането, произтичащата от това отлагане, изглежда обоснована само на съществуващото съотношение между броя на тези кораби и предоставената им квота за улов на червен тон.

- 102 От тези съображения следва, че макар Комисията да е предприела действия с цел да се предотврати изчерпването на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море и макар да е третирила различно корабите с мрежи гъргър от другите кораби или плавателни съдове, като се е основала, както е посочено в точка 97 от настоящото решение, на капацитета им за изчерпване на запасите от червен тон, тя е отложила за 23 юни 2008 г. влизането в сила на мерките за забрана по отношение на испанските кораби, като се е основала единствено на теоретичния им капацитет да достигнат квотата си за улов, а не на действителния им капацитет за улов на червен тон.
- 103 Въсъщност, както посочва генералният адвокат в точка 125 от своето заключение, от писменото становище на Комисията е видно, че квотата на всяка държава членка е била определена според броя на корабите, които плават под флага на тази държава или са регистрирани в нея. През 2008 г. 131 кораба с мрежи гъргър са имали разрешение за риболов на червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море, разпределени както следва: 1 кипърски, 4 малтийски, 6 испански, 16 гръцки, 36 френски и 68 италиански. Индивидуалната квота за корабите с дължина над 24 метра била от 110 до 120 тона за френските кораби, 52 тона за италианските кораби и от 251 и до 352 тона за испанските кораби.
- 104 В съдебното заседание Комисията обяснява също, че испанските кораби извършват риболов главно в зоната на Балеарските острови и започват риболовния сезон една седмица след другите кораби. При все това Комисията подкрепя доводите си само с документа, съдържащ се в приложение 6 от писменото ѝ становище. От този документ обаче е видно, от една страна, че испанските кораби са извършвали риболов на червен тон в зоната на Балеарските острови поне от 27 май 2008 г., и от друга страна, че френските кораби са извършвали риболов

в същата зона през същия период и че следователно испанските кораби не се намират в по-особено положение.

- 105 В това отношение следва да се отбележи, че член 5, параграф 2 от Регламент № 1559/2007 забранява риболова на червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море между 1 юли и 31 декември, без да е предвидено изключение за испанските кораби поради по-късното начало на риболовния сезон за тях.
- 106 От всички тези съображения следва, че не е доказано, че испанските кораби са били в обективно различно положение от другите кораби, посочени в Регламента, което да обоснове по отношение на тях отлагането за 23 юни 2008 г. на влизането в сила на мерките за забрана, за да се осигури по-добра защита на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море.
- 107 Следователно, като е предприела действия на основание член 7, параграф 1 от основния регламент с цел да се предотврати заплахата за изчерпване на запасите от червен тон в източната част на Атлантическия океан и в Средиземно море поради дейността на корабите с мрежи гъргър, Комисията е отложила до 23 юни 2008 г. влизането в сила на мерките за забрана за риболов само по отношение на испанските кораби, без този допълнителен срок да е обективно обоснован с оглед на преследваната цел.
- 108 Като е предприела такива действия, Комисията е третирила различно испанските кораби и другите кораби, без тази разлика в третирането да е обективно обоснована. Следователно това нарушение на принципа на недопускане на дискриминация засяга валидността на Регламента, доколкото на испанските кораби е било разрешено да извършват риболов на червен тон след 16 юни 2008 г. и

да съхраняват тази риба на борда, да я поставят в садки за угодяване или отглеждане, да я трансбордират, прехвърлят или разтоварват на суша след тази дата.

- 109 Що се отнася до операторите от Общността, посочените в член 3, параграф 2 от Регламента оператори са сключили с испанските кораби договори за покупка на червен тон и са могли да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане, както и трансбордирането на червения тон, уловен от тези кораби между 16 юни и 23 юни 2008 г.
- 110 Напротив, посочените в член 3, параграф 1 от същия регламент оператори, които, подобно на AJD Tuna, са сключили такива договори с други кораби, е трябвало да не приемат извършването на тези дейности, що се отнася до червения тон, уловен от тези кораби след 16 юни 2008 г. Тези две категории оператори от Общността са третираны различно и тази разлика в третирането е пряка последица от необоснованата разлика в третирането в полза на испанските кораби.
- 111 Всъщност възможността за операторите от Общността, които са сключили договори с испански кораби, да приемат разтоварването на суша, поставянето в садки за угодяване или отглеждане, както и трансбордирането на червения тон, уловен от тези кораби между 16 юни и 23 юни 2008 г., не е обоснована, тъй като тези оператори се намират в положение, обективно идентично на положението на останалите оператори.
- 112 Това нарушение на принципа на недопускане на дискриминация засяга валидността на Регламента, доколкото операторите от Общността, които са сключили с испанските кораби договори за покупка на червен тон, са могли да продължат дейността си, що се отнася до червения тон, уловен след 16 юни 2008 г., вследствие на разрешението за улов в полза на тези кораби след тази дата.

- 113 Ето защо на шестия въпрос следва да се отговори, че Регламентът е невалиден, доколкото, тъй като предвидените с него забрани са приети на основание член 7, параграф 1 от основния регламент, те влизат в сила, считано от 23 юни 2008 г., що се отнася до испанските кораби и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, докато тези забрани влизат в сила, считано от 16 юни 2008 г., що се отнася до другите кораби и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, без тази разлика в третирането да е обективно обоснована.
- 114 Предвид отговора, даден на шестия въпрос, не е необходимо да се отговаря отделно на десетия въпрос.

По съдебните разноски

- 115 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

- 1) При разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 530/2008 на Комисията от 12 юни 2008 година за установяване на извънредни мерки по отношение на риболова на червен тон с кораби с мрежи гъргър в Атлантическия океан, на изток от 45° западна дължина,**

и в Средиземно море, както и тази на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 година относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството, по отношение на принципа на състезателност и принципа на ефективна съдебна защита.

- 2) При разглеждането на поставените въпроси не се установяват никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент № 530/2008 по отношение на произтичащото от член 296, параграф 2 ДФЕС изискване за мотивиране, принципа на защита на оправданите правни очаквания и принципа на пропорционалност.

- 3) Регламент № 530/2008 е невалиден, доколкото, тъй като предвидените с него забрани са приети на основание член 7, параграф 1 от Регламент № 2371/2002, те влизат в сила, считано от 23 юни 2008 г., що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под испански флаг или са регистрирани в тази държава членка, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, докато тези забрани влизат в сила, считано от 16 юни 2008 г. що се отнася до корабите с мрежи гъргър, които плават под малтийски, гръцки, френски, италиански и кипърски флаг или са регистрирани в тези държави членки, и операторите от Общността, които са сключили договори с тях, без тази разлика в третирането да е обективно обоснована.

Подписи